

Una adaptació en còmic

Autoria: Manuel de Pedrolo
 Títol: Mecanoscrit del segon origen
 Adaptació de Martín Pardo
 Editorial: Edicions 62, Barcelona, 2024
 112 pàgines

Cinquanta-un anys han passat d'ençà que *Mecanoscrit del segon origen* de Manuel de Pedrolo fou publicat. Llibre essencial en la vida escolar d'una generació i, per algunes persones, un primer contacte amb el gènere de ciència-ficció.

La història del Dídac i l'Alba, una parella de joves que comencen a ser conscients que podrien ser els últims humans vius després que la Terra hagi patit un atac extraterrestre. El gènere elevat a alta literatura. El gènere com a vehicle per parlar de tot el que significa ser un ésser humà.

Malauradament, ara ja no podem preguntar a l'autor quant de temps va dedicar a l'escriptura de l'obra, però sí que ho podem fer amb Martín Pardo, l'encarregat de la seva adaptació al còmic. Aquest és un detall molt important per valorar-lo, una dada que Martín ha donat en la majoria d'entrevistes i xerrades que ha fet parlant sobre la realització de l'obra. La clau per escriure una ressenya justa.

Fer una adaptació (i creieu-me, ho sé de primera mà) requereix (si es busca fer-ho de la millor manera possible) molt de temps, però sobretot de molta reflexió. I més encara quan l'adaptació és d'un mitjà (en aquest cas, el literari) a un altre (el còmic).

I Martin no ha tingut gaire temps.

Tenim sort que és un molt bon professional. Davant d'un encàrrec com aquest s'arremanga, dona un bon cop a la taula i ens ho demostra.

No és gens fàcil destil·lar l'essència d'una novel·la d'unes 200 pàgines (depèn de l'edició) en aproximadament 90 pàgines de còmic. Les decisions a prendre són moltes. Trobar el ritme adequat entre allò que es pot dibuixar i explicar gràficament i allò que es pot fer només amb text. La reiteració és un lloc de trobada comú en aquest mitjà d'expressió.

Temàtiques com la consciència de gènere, el racisme o la maternitat han quedat ben retratats en aquesta destil·lació que ha fet Martín. El lector serà conscient que aquests temes hi són representats, no hi ha dubte. Hi ha certs detalls que es resolen gràficament amb elegància, sense voler entrar en polèmiques o provocacions, com la sexualitat entre adolescents o l'erotisme, ja que treballa el relat amb molta naturalitat.

Un dels punts a destacar és com utilitza la narrativa gràfica en tot el seu potencial, coneix molt bé les eines al seu abast, ja que a més d'un bon lector, Martin fa molts anys que dibuixa pàgines de còmic o treballant en l'art seqüencial fent storyboards. Els punts més destacables són el ritme de les seqüències (on situar una *splash page* (o la doble *splash page*) per exemple) o la utilització del color no només de manera descriptiva sinó també narrativa. Fixeu-vos al començament, com el color vermell irromp a les pàgines i acaba devorant les altres tonalitats, un ús fabulós que costa trobar-ho en molts còmics dirigits al gran públic.

Tot i això, amb més temps i reflexió, estic segur que Martín hauria fet una feina més superba. Es veritat que de vegades el ritme sembla massa atropellat, per exemple. Però com he apuntat abans, tot té una explicació. Tornem al detall del poc temps que ha disposat l'autor a l'hora d'escriure i dibuixar. La raó ha sigut la data de l'aniversari del llibre sumat al moment que es va plantejar el projecte.

CAR ACT ERS

El problema de l'art associat amb una indústria (tot i que utilitzar la paraula indústria en el món del còmic nacional sembla ridícul) que no vol entendre a la part més important del procés. L'autor/a. I sort que, en aquest projecte, l'encarregat ha sigut un dels bons.

Jordi Pastor Méndez